

گزارشی از راهپیمائی روز جهانی زن در لندن!

حد شوند، هرگز شکست نخواهند خورد!

9 بیش از 5000 هزار زن با شعارهایی هم چون: نه به خشونت علیه زنان، نه به تجاوز، نه به قتل ناموسی، نه به مردسالاری، به ما می گویند بنشین، ما می گوئیم به جنگ، اگر متحد شوند، هرگز شکست نخواهند .. مرکز شهر لندن را به لرزه در آوردند. در این راهپیمائی تنها زنان حق شرکت داشتند و آن دسته از مردان که پشتیبان حقوق زنان بودند در کنار صف و در پیاده روها تظاهرات را همراهی کردند.

فراخوان این راهپیمائی از جانب تشکل "بپا خاستن یک میلیون زن" . تشکل زنان هشت مارس به همراه دهها تشکل زنان از ملیت های گوناگون به این فراخوان پیوستند و به سازماندهی وسیع آن پرداختند. ما در این راهپیمائی علاوه بر حمل پرچم سازمان زنان هشت مارس، پلاکاردهائی که روی آن نوشته شده بود: نه به مردسالاران امپریالیستی، نه به رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی، اگر زنان را نباشند هیچ کس را نیست، حجاب اجباری سمبل اسارت زنان است، خشونت دولتی و اجتماعی و خانگی کنترل مردان علیه زنان است و.... را نیز با خود حمل می کردیم.

سازماندهی و شرکت فعال در این راهپیمایی برای ما از اهمیت زیادی برخوردار بود، چرا که با توجه به خشونت افسار گسیخته ای که بر علیه زنان در سراسر جهان اعمال می شود، مبارزه متحدانه زنان علیه آن از اهمیت ویژه ای

این راهپیمایی با گذر از مرکز شهر لندن توانست حمایت و همبستگی بسیاری را به خود جلب کند. تعداد بسیار زیادی از زنانی که در پیاده رو ها به تماشای آن ایستاده بودند به تظاهرات پیوستند.

زنان از ملیت های گوناگون، سنین مختلف، در این راهپیمائی با هم جمع شدند که یک صدا بگویند: دیگر بس است. دوران تحقیر و سرکوب و خشونت های وحشیانه دولتی و اجتماعی و خانگی علیه زنان بسر رسیده است. دوران بپا خاستن میلیونها زن در سراسر جهان است که نقطه پایانی به مالکیت مردان بر زنان نهند و کل نظام مردسالارانه سرمایه داری را که ستم بر زنان را تولید و باز تولید می کند، به زیر کشد و بر ویرانه های آن نظامی را بوجود آورند که هیچ زنی و هیچ انسانی مورد خشونت و ستم و استثمار قرار نگیرد.

فعالین ما از آغاز راهپیمائی صد ها اطلاعیه های سازمان زنان هشت مارس در مورد خشونت علیه زنان و راه مقابله و از بین بردن آن در بین زنان پخش کردند. تظاهرات کنندگان پس از دو ساعت راهپیمائی به میدان ترافالگار که از قبل با پودیوم سیستم صدا و پرده بزرگ نمایش آماده شده بود، رسیدند. مردمی که در این میدان و اطراف آن بودند با دست زدن برای تظاهر کنندگان همبستگی خود را نشان دادند.

وقتی بخشی از تظاهر کنندگان به جلوی پودیوم رسیدند، زن هنرمندی که در طول تظاهرات در حال شعار دادن بود به صدائی زیبا شروع به خواندن کرد، وی با شور و هیجان از زنان می پرسید که آیا می خواهید به خشونت پایان دهید؟ آیا می خواهید که به هیچ زنی تجاوز نشود؟ و شرکت کنندگان با صدای بلند فریاد می زدند بله. در این بخش 16 ملیت های گوناگون پشت میکرفون رفتند و علیه خشونت بر زنان سخنرانی کردند.

دیبیا دلارا از جانب تشکل زنان هشت مارس نیز در این بخش به سخنرانی پرداخت. دیبیا در بخشی از سخنانش گفت: "اغلب در مورد تجاوز، تجاوز گروهی در روستائی در کنگو، یا هند و یا مرکز شهر لندن می شنویم، ما اغلب در باره قتل زنان توسط همسران و یا همسران سابق می شنویم، ما اغلب در مورد آزار جنسی زنان در محل کار، مدرسه و یا حتی در خانواده می شنویم اینها همه ما را به یاد عبیرها، سکینه ها، نادیا ها و امی ها و بسیاری دیگر می اندازد که قربانی شکل های مختلف خشونت علیه زنان . ما زنان ایرانی و افغانی رژیم های ارتجاعی اسلامی خشونت و ستم قرار داریم. این را می دانیم که اگر زن باشیم نمی توانیم از خشونت علیه زنان در هیچ نقطه ای از جهان در آمان باشیم..... سوال این است که چرا زنان در نظام حاکم بر جهان مورد ستم و خشونت واقع می شوند؟ چرا زنان هیچ امنیتی بوسیله هیچ نوع مذهب و فرهنگ در دنیای کنونی ندارند؟ چرا خشونت علیه زنان نه ملیت، نه نژاد و نه مذهب نمی شناسد و می تواند در هر نقطه جهان و در هر زمان اتفاق بیفتد؟..... ما معتقدیم که خشونت علیه زنان جهانی است و توسط سیستم حاکم بر جهان تولید و باز تولید می شود و از مذهب، سنت و اخلاقیات جدا شدنی نیست.

همین اساس است که باید دست در دست هم یک کارزار بین المللی برای مبارزه علیه خشونت بر زنان را سازماندهی کنیم..... ما باید با هم متحد انه برای پایان بخشیدن به هر نوع خشونت علیه زنان، مبارزه کنیم. ما باید انه برای نقطه پایان بخشیدن به فرودستی زنان و کل سیستم مردسالار سرمایه داری مبارزه کنیم. این را باید

بدانیم اگر زن فقط یک زن در دنیا آزاد باشد، هیچ کس آزاد نیست." بارها در طول سخنرانی دیبا، زنان با دست زدن و فریاد کشیدن، حمایت و همبستگی خود را اعلام کردند.

این راهپیمایی که از ساعت 12 عصر به پایان رسید. زنانی که در طول راهپیمایی با هم آشنا شده بودند، یکدیگر را در اغوش می کشیدند و قرار های بعدی را برای پیشبرد مبارزه مشترکشان می

(ایران-) -